

ЩОДО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ВІДМИВАННЯ ГРОШЕЙ», ЯКЕ ВЖИВАЄТЬСЯ У НОРМАХ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Вензовська Вікторія Ігорівна, студент магістратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

У контексті з'ясування змісту поняття «відмивання грошей», що вживається у національному законодавстві та міжнародному праві, важливою є Директива 2001/97/ ЄС Європейського парламенту і Ради ЄС, у ст. 1 якої дано наступне визначення даного поняття – це умисна діяльність, змістом якої є:

а) обмін або передача власності, якщо відомо, що така власність виникла в результаті кримінальної діяльності чи участь в подібній діяльності з метою приховування або маскуванню незаконного походження власності чи сприяння будь-якій особі, яка здійснює подібну діяльність, ухилитися від юридичних наслідків своїх дій;

б) приховування або маскуванню справжньої природи, джерела, місцезнаходження, розміщення, руху, прав щодо власності чи прав на власність, якщо відомо, що така власність виникла в результаті кримінальної діяльності або участі в подібній діяльності;

в) придбання, володіння або використання власності, якщо на момент отримання було відомо, що подібна власність виникла в результаті кримінальної діяльності чи участі в подібній діяльності;

г) участь у будь-яких діях, об'єднання з метою здійснення, спроби здійснення і надання допомоги, співучасть, сприяння і консультування здійснення будь-яких дій, зазначених вище.

Крім цього, у зазначеній Директиві дано визначення «власності», під якою слід розуміти будь-які активи (матеріальні або нематеріальні, рухомі або нерухомі, відчутні або невідчутні), а також юридичні документи або інструменти, що підтверджують право на участь у певних активах.

У свою чергу, термін «кримінальна діяльність» вжитий у Директиві у значенні будь-якого виду кримінальної участі у вчиненні серйозного злочину (при цьому перелік серйозних злочинів також визначений у даному нормативно-правовому акті) [1].

Виходячи з того, що Україна прийняла спеціальний Закон «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» [2], варто було б ч. 1 ст. 209 КК України «Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом» доповнити словосполученням «відмивання грошей», враховуючи, що термін «дохід» є більш широким (узагальнено-формальним) поняттям і не в повній мірі відображає суть першого предмета злочину [3, с. 159], та викласти зазначену статтю КК у новій назві «Легалізація (відмивання) грошей та інших доказів, одержаних злочинним шляхом» та наступній редакції: «Вчинення фінансової операції чи правочину з коштами або іншим майном, одержаними внаслідок вчинення суспільно-небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) грошей та інших доходів, а також вчинення дій, спрямованих на приховування чи маскуванню незаконного походження таких коштів або іншого майна чи володіння ними, прав на такі кошти або майно, джерела їх походження, місцезнаходження, переміщення, а так само набуття, володіння або використання коштів чи іншого майна, одержаних внаслідок вчинення суспільно-небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) грошей та інших доходів».

Список використаних джерел:

1. Директива 2001/97/ ЄС Європейського Парламенту і Ради ЄС // Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності. – 2003. – № 12. – С. 26-34.
2. Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18.03.2004 р. № 1629-IV // Урядовий кур'єр. – 2004. – 20 квітня. – С. 4.
3. Великий тлумачний словник української мови / [Упоряд. Т.В. Ковальова]. – Х.: Фоліо, 2005. – 767 с.